

Φωτογραφία από πορεία μετά την αθώωση του Μελίστα το 1991, ο μπάτσος που το 1985 σκότωσε τον Μιχάλη Καλτεζά 15 ετών. Η πορεία ξεκίνησε και τελείωσε στο κατελιημένο πολυτεχνείο.

Το πανεπιστήμιο εκτός από το όνειρο του μικροαστού για το παιδί της, αποτελεί χώρο που διαχρονικά φιλοξενεί τον πυρήνα της ανατρεπτικής σκέψης και τις δομές του αγώνα, τα οποία φέρνουν ή προσπαθούν να φέρουν την αλλαγή, είτε στην επιστημονική αλήθεια είτε στο σάπιο κατεστημένο 'εκ των έσω'. Από τις απαρχές του, το εκπαιδευτικό σύστημα έχει σκοπό να παράξει φτηνό και αναλώσιμο εργατικό δυναμικό και παράλληλα να καταστείλει, φανερά και μη, κάθε αντιθετική θέση. Το όραμα δηλαδή των επιτελικών κρατών του καπιταλισμού είναι οι βαθμίδες εκπαίδευσης να λειτουργούν σαν εργοστάσια με γραμμή παραγωγής, όπου το προϊόν τους είναι άβουλα αλλά καλοεκπαιδευμένα εργατικά χέρια/μυαλά για κάθε τομέα που έχει τέτοια ανάγκη, χωρίς καμιά ανησυχία για την πληρότητα της συνείδησης. Παρ' όλα αυτά συνεχίζει να υπάρχει κάτι που ενοχλεί και πάντα θα ενοχλεί..οι δυναμικές μειοψηφίες που αντιστέκονται.

Επιστρέφοντας, στο πανεπιστήμιο με "δια ζώσης" όρους, έπειτα από δύο χρόνια εγκλεισμού και ακραίας καταστολής, το κράτος επιφυλάσσει για μας μια ακόμα πιο ζοφερή πραγματικότητα. Ένα πανεπιστήμιο πιο άδειο. Περίπου το 50% των υποψηφίων εισακτέων στην τριτοβάθμια εκπαίδευση έμεινε εκτός, των οποίων η τύχη επαφίεται στην ταξική τους θέση (εξίσωση πτυχίων ιδιωτικών σχολών-ΑΕΙ), εξαιτίας του νόμου 4777, οι προεκτάσεις του οποίου στοχεύουν σ' ένα αποστειρωμένο εκπαιδευτικό ίδρυμα. Ακόμη, οι καθημερινοί έλεγχοι και ταυτοποιήσεις στις εισόδους στο όνομα του εμβολίου και της υγείας από τα παιδιά της Μ.Α.Π (Μονάδες Ασφάλειας και Προστασίας), όπως και η ιδέα του $v + v/2$ σε τμήματα με μέσο όρο αποφοίτησης 2v, αποτελούν κρατικές τροπολογίες με ξεκάθαρο κατασταλτικό χαρακτήρα. Αλλά και για όποιον έχει τέτοιες ανησυχίες και δεν πέφτει στην κιμαδομηχανή, την περιμένει στη γωνία η νεοσύστατη πανεπιστημιακή αστυνομία και τα πειθαρχικά. Κι αν το κράτος θελήσει να κάνει ρεσιτάλ καταστολής, η κατάργηση του πανεπιστημιακού ασύλου έχει ανοίξει νομικά τις πόρτες.

Τίποτα όμως δεν είναι μονοδιάστατο. Το επιτελικό κράτος με σημαιοφόρο την κυβέρνηση Μητσοτάκη καταφέρνει να καθιερώσει τη δυστοπία σε όλες τις πτυχές της καθημερινότητας που τόσο πασχίζουν να μας επιβάλουν. Με την εφαρμογή ενός εργασιακού νομοσχεδίου που καταργεί το δωρο· κράτος και κεφάλαιο κάνουν ολοφάνερα την ασυγκράτητη δίψα τους για το κέρδος, με τους νεκρούς της τάξης μας να αυξάνονται καθημερινά απ' τις εργατικές δολοφονίες. Η θέση τους αυτή έγινε ακόμη πιο ξεκάθαρη με την αυταρχική διαχείριση της πανδημίας, της οποίας τις ευθύνες τελικά αποποιούνται ενορχηστρώνοντας την προπαγάνδα των ΜΜΕ και το διαχωρισμό μεταξύ εμβολιασμένων και ανεμβολίαστων. Όσον αφορά την καταστολή, βλέπουμε την ενίσχυση των μπάτσων με εξοπλισμό και προσλήψεις που συνεχώς αυξάνονται κι έπειτα, την βιώνουμε στο δρόμο.

Τα σκουπίδια της ΕΛ.ΑΣ, πέρα από το να φυλάν τ' αφεντικά τους, έχουν αναλάβει να κάνουν κατανοητό το δόγμα νόμος και τάξη, με ψακτικές στις γειτονίες μας, ξυλοδαρμούς στα πάρκα μας και φονικές καταδιώξεις. 22/11/21 εκτελείται απ' τα πυρά τους ο Νίκος Σαμπάνης, 18 ετών. Αμέσως, όλος ο κρατικός μηχανισμός και τα τσιράκια του κατασκευάζουν με θράσος το δικό τους αφήγημα. Βασιζόμενοι στο ενδεχόμενο κλοπής του αμαξιού, στην φυλετική ταυτότητα των επιβαινόντων και στους τραυματισμένους αστυνομικούς, που δυστυχώς δεν υπήρξαν, δικαιολόγησαν στους κυρ-Παντελήδες το δολοφονικό γάζωμα. Οι κρατικές δολοφονίες από τα χέρια μπάτσων δεν αποτελούν κάτι πρωτόγνωρο. 13 χρόνια πριν, στις 6 Δεκέμβρη του '08 δολοφονείται εν ψυχρώ ο αναρχικός μαθητής Αλέξης Γρηγορόπουλος από τον μπάτσο Κορκονέα στα Εξάρχεια. Τότε μέσα σε λίγες ώρες στα μεγάλα αστικά κέντρα συγκεντρώθηκε πλήθος κόσμος, το οποίο άρχισε να συγκρούεται με τους δολοφόνους μας. Ο μαύρος Δεκέμβρης ξεκινά και η οργή παίρνει τη μορφή της εξέγερσης.

Γι' αυτό κι εμείς επιλέγουμε το δρόμο του αγώνα και της σύγκρουσης. Δεν θα υποκύψουμε στις κρατικές προσταγές που θέλουν να ελέγχουν και να κατευθύνουν τη ζωή μας. Μένουμε πάντα απέναντι απ' τη μεθόδευση της εξουσίας και την αποστείρωση της παιδείας, χτίζοντας κοινότητες αγώνα στα κατελιημμένα, στις γειτονίες, στις πλατείες, στα πανεπιστήμια.

Έτσι, "τυχεροί" μέσα στην ατυχία μας τουλάχιστον βρισκόμαστε εδώ σήμερα για να βιώσουμε όλα αυτά και να μπορέσουμε να τα κάνουμε στάχτη.

Κάποιοι όμως όχι.

Κάποιοι δεν πρόλαβαν να μπουν στο πανεπιστήμιο και κάποιοι δεν κατάφεραν να βγουν από αυτό.

Αγωνιζόμαστε ενάντια

στη δίψα για εξουσία και στην επικράτηση του κάθε μπάτσου και αφεντικού που θυσιάζει τα πάντα στο βωμό του χρήματος και της προαγωγής, χωρίς κανένα δισταγμό και προφανώς χωρίς καμία ενοχή.

Δεν ξεχνάμε τους νεκρούς μας.

**Ήταν δολοφονία όχι ένας νεκρός
Είμαστε σε πόλεμο και είναι ταξικός**

**Μπάτσοι, TV, νεοναζί
όλα τα καθάρματα δουλεύουνε μαζί**

**Κουμης, Κανελοπούλου, Σαμπάνης, Καλτεζάς, Αλέξης Γρηγορόπουλος αυτή
είναι η ΕΛ.ΑΣ**

**Ούτε φασισμός, ούτε δημοκρατία
κάτω ο κρατισμός, ζήτω η αναρχία**

**ΠΟΡΕΙΑ 6 ΔΕΚΕΜΒΡΗ 2021
ΛΙΟΝΤΑΡΙΑ 18:00**

Μυρμήγκια